

Mihriban

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 17 Mayıs 2021

İhmal etme düşlerimi, Mihriban
Yolun düşmese de uğra bir ara düşlerime ki
Aymazlığında acı gerçeklerin
Ördüğüm düşlerde saklı tut sesini
En azından yüreğimin perçemine dokun titrek elinle
Yetmedi çık tepeme
Bil de seni başımda taşıyacağım
Her rengin ılıman dokusunda
Aşkın da şerefine
Ektiğim sözcüklerden bir dünya inşa ettim edeli kendime
Yalnızlığın nakaratı da sonlandı, Mihriban
Ne cüssem ne cübbem
Asılsız olan hangi duyguysa
Yoktur da yalanım, Mihriban.

Kazayağı imiş acıların yüzüme eşlik eden
Alnımda beyazdan bir hilal
Gecenin hükmünde
Yaşadığım kadar yeşeren umutlarım
Temsil ettiğim de değil hem
Elbet içimin bire bir tezahürüdür yazdığım şiirler
Varsın aşkın kancasına takılı
Varsın yokluğun müdavimi
Varsa yoksa varlığımın meali
Yoksa şerh düşemezdim ömre
Ve kapım da açık pencerem de
Hangi iklim olursa olsun gel, Mihriban .

Doku tek tek duygularını
Bil de eşleştığımızı
Ben benim, Mihriban
Sense yorgunluğum ve çocukluğum
Hüzzam makamındayım bu gece yine
Gözlerimde s/üzülen kayıklar
Görmez misin nasıl da dolu dolu göz pınarlarım

Gözümü her yumduğumda
Küçük bir çocuğa dönüştüğüm.

Feri sönmeyen bir aşk ve özlem bu
Yalnızlığın dilemması
Sözcüklerin frekansı
Tut elimi, Mihriban
İhtiyacım var böyle bir dosta
Hiç var olmadığını bilsem de dinle sen
En azından yazdığımı binaen
Saklı tut sırrımı
Sırta kadem basan kimse
Hiç yokmuşçasına tara saçlarını yorgunluğumun
Münazara ettiğim sadece ruhumdaki tırtıklı bir hece bu:
Mademki dost bildim seni
Dostane bir selam gönder bana
Ettiğim kelamı da al koy yüreğine
Yüksünmeden sevdiğim kimse
Kimliğime sahip çıkan zaten en ulvi rahmet.

Aşkın gıyabında tutuşan mısralarım
Andıkça Mevla'mı
Su tutan hecelerın ayakları
Bil de sinemde saklıdır varlığın
Bense bir ömür sinmeden
Hep sevdim insanları, Mihriban
Dostluğun rütbesidir uzattığım elim
Sevgiye müptela bir imge adeta
İçimdeki kubbe
Bil ki dostluğun mealidir
Her dokunduğumda kalbine, Mihriban.